

6. neděle v mezidobí C

**Prokletý člověk, který spoléhá na člověka.
Požehnaný člověk, který doufá v Hospodina.
(Jer 17,5.7)**

První čtení

Jeremiáš 17,5-8

Tak praví Hospodin: "Prokletý člověk, který spoléhá na člověka, kdo za svou oporu pokládá smrtelníka, svým srdcem odstupuje od Hospodina! Je jako jalovec na pustině: nevidí, že by přišel déšť, svůj domov má v suchopárné poušti, v solném kraji, kde nelze bydlet. Požehnaný člověk, který doufá v Hospodina, jehož oporou je Hospodin! Je jako strom, který je zasazen u vod, který své kořeny vyhání k potoku; když přijde vedro, nestrachuje se, jeho listí zůstává zelené, ani v suchém roku nemá starosti, nepřestává nést ovoce."

Druhé čtení

1. Korintánům 15,12.16-20

(Bratři a sestry!) Káže se o Kristu, že vstal z mrtvých. Ale jak potom mohou říkat někteří z vás, že vzkříšení mrtvých není? Jestliže tedy mrtví nevstávají, ani Kristus nevstal. A nevstal-li Kristus, vaše víra nemá cenu, protože pak jste ještě ve svých hříších, a jsou ztraceni i ti křesťané, kteří už zesnuli. Máme-li naději v Krista jen v tomto životě, pak jsme nejubožejší ze všech lidí. Ale Kristus z mrtvých vstal, a to jako první z těch, kteří zesnuli.

Evangelium

Lukáš 6,17.20-26

Když Ježíš vyvolil dvanáct apoštolů, sestoupil (s hory) a zastavil se na rovině. A s ním velký zástup jeho učedníků a velké množství lidu z celého Judska, z Jeruzaléma i z tyrského a sidónského pobřeží. Ježíš se zahleděl na své učedníky a řekl: "Blahoslavení, vy chudí, neboť vaše je Boží království. Blahoslavení, kdo nyní hladovíte, neboť budete nasyceni. Blahoslavení, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát. Blahoslavení jste, když vás budou lidé nenávidět, když vás vyloučí (ze svého středu), potupí a vaše jmen vyškrtnou jako prokleté kvůli Synu člověka. Radujte se v ten den a jásejte, máte totiž v nebi velkou odměnu; vždyť stejně se chovali jejich předkové k

prorokům. Ale běda vám, boháči, neboť (už) máte své potěšení. Běda vám, kdo jste nyní nasycení, neboť budete hladovět. Běda vám, kdo se nyní smějete, neboť budete naříkat a plakat. Běda, když vás budou všichni lidé chválit; vždyť stejně se chovali jejich předkové k falešným prorokům."

K zamyšlení

"Blahoslavení chudí, hladoví, plačící...." Evangelium dnešní neděle nás jistým způsobem provokuje. Blahoslavenství, s kterými nás Ježíš konfrontuje, stojí v přímém rozporu s tím, co nám nabízí svět jako štěstí: bohatství, moc, pachtění se po pozemských věcech... Ale stačí pozemský blahobyť, luxus a nadbytek nepokojnému věčně hledajícímu lidskému srdci, aby bylo šťastné a blahoslavené? Když se podíváme zblízka na tyto společenské hodnoty a konfrontujeme je s naším vlastním životem, vyvstane u každého člověka otázka o tom pomíjejícím a nepomíjejícím a o omezenosti lidského bytí. Jednoduchá otázka, kterou si čas od času pokládáme, nám pomáhá správně si seřadit žebříček hodnot: když si představím, že jsem na konci života a dívám se zpět – co bych si přál, aby z něj zůstalo? Na co bych rád s radostí vzpomínal? Co je pro mne tak důležité, že bych to chtěl předat potomkům jako své dědictví? Je to opravdu jen to materiální bohatství, dům, auto nebo důležitá funkce? Nebo nejsou to přeci jen šťastné vztahy, hluboká zkušenost lidského přijetí, zážitky, ve kterých jsme mohli obdivovat nádheru stvoření a v nichž jsme sami mohli být aktivně činní? Nejsou to přeci jen tyto příhody, které mě při pohledu zpět naplňují stálým a hlubokým pocitem štěstí a spokojenosti? "Blahoslavení, kteří..." – Ježíš nám daroval toto láskyplné pravidlo, podle kterého bychom měli znovu a znovu přemýšlet svůj vlastní život. Kdo je "chudý", to znamená, že se odloučí od obvyklých měřítek této doby, nelpí na tomto světě a žije ve skrytosti posilňován nadějí a tím získává více a více vnitřní svobody. To je jeden z aspektů "chudoby".

"Blahoslavení..." zahrnuje v sobě pro nás určitou výzvu, která s sebou přináší určité důsledky. Bůh si nepřeje jen naše vlastní štěstí, přeje si štěstí a život pro všechny lidi. Plnost tohoto štěstí a jeho naplnění jsou Božími dary, které však mají svůj počátek tady, v tomto životě a to s naší pomocí a s naším přispěním. Bůh, který vždy respektuje svobodu člověka nám uložil, abychom se zasadili o plnohodnotný život všech lidí. Proto nesmí být církev (a církev jsme my všichni!) solidární s mocnými a bohatými tohoto světa, kteří mají rozhodující slovo na tomto světě! Jejich místo je vždy na straně chudých a utlačovaných, chudoby, smutku a bezmocnosti ve všech částech světa. Kde je Ježíš opravdově vzýván se všemi důsledky, tam není strach a bezmocnost před zdánlivou převahou tohoto světa. S Kristem jako průvodcem na naší straně můžeme s důvěrou a beze strachu přinášet všem chudým radostnou zvěst, i když budeme podle lidských měřítek odsouzeni k neúspěchu.

Prosme tedy o statečnost a důvěru, abychom dělali to potřebné: abychom se na jedné straně ve smyslu vnitřní svobody stali "chudou církví" a na straně druhé, abychom dělali vše pro zmírnění "chudoby těch nejchudších" ve světě. Když Bůh bojuje na naší straně – co nás může zničit?